

лядъ, треп и ще намѣришь, но преждѣ послушай
мя че достойно е за забѣлжаніе че фиолетытъ
предпочитатъ да растатъ въ мѣста трънливы. То-
ва забѣлжаніе чинимся че е поучително за насъ,
защо кой щеще да помисли нѣкогда че въ тайж у-
сѣненж полѣнж и въ тоя увѣхтѣлъ покрывъ, по-
крытъ отъ трѣсть ще намѣримъ неисчерпаемъ из-
воръ на благополучіе? Но бояся много да небы подъ
голѣмото ни това счастье ся скрие нѣкое ново
злосчастіе по зло отъ прѣвото. Устани си всегда
добра и благочестива и каквыто и да сж страданіята
тя ожидаватъ, не ще престанешъ да чувству-
вашъ отраднo веселіе. » Една жена отъ градътъ
доиде единъ день въ селцината за да купи вълнж
и доведе съ себя си и сынѣтъ си, като приглежда-
ше руното и ся спогождаваше за цѣлѣтъ, дѣтето
влѣзе въ градинѣтъ на която вратата бѣха утво-
рены и внезапно ся хвърли на една лѣхж покры-
та отъ розы, която искаше да уплѣчкоса отъ
цвѣтата имъ, но трънѣтъ го издраскаха жестоко;
чуха выковетѣ му майка му и селачката и ся спу-
снѣха съ тѣхъ и Іаковъ и Марія. Дѣтето право
предъ розытъ, крыщеше като гледаше разкрыва-
венѣтъ си рѣцѣ и псуваще прекраснытъ цвѣта, кои-
то го измамнѣха толкова жестоко.

» На, каквы сме ни чловѣцытъ като тѣя розы
всѣко удовольствіе, което приемаме води и горчи-
ницѣтъ си, боримся да ихъ задрѣжимъ съ двѣ рѣцѣ
но ся приживаме. Единъ разсыпва здравіе-
то си съ хората или въ играніето на книгитѣ, други